

عیسی (ع)

قال تعالى: (وَإِذْ كُنَّا فِي الْكُتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا * فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا * قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا) [180].

(در این کتاب مریم را یاد کن، آنگاه که از خاندان خویش به مکانی شرقی، دوری گزید * میان خود و آنان حجابی کشید. ما روح خود را نزدش فرستادیم و چون انسانی کامل، بر او نمودار شد * مریم گفت: از تو به خدای رحمان پناه می‌برم اگر پرهیزگار نباشی * گفت: من فقط فرستاده‌ی پروردگار تو هستم تا تو را پسری پاکیزه ببخشم) [181].

أرسل الله سبحانه وتعالى أحد الملائكة - وروي جبرائيل (ع) [182] - ليهب لمریم (ع) الصديقة الطاهرة المنقطة إلى الله صبياً مباركاً، فنفخ الملك عليها نفخة شاء الله أن يجعلها سبباً في تكوّن ذلك الجنين في رحم مریم (ع)، وخرجت من الدير لتلد ذلك الجنين المبارك، وجاءت به إلى قومها امتثالاً لأمر الله، وتكلم الوليد وهو في المهد، لتكون هذه المعجزة إشارة إلى عظمة هذا الوليد وبراءة أمه الطاهرة من اتهامات اليهود، وروي [183]: أن أمه أخذته إلى الناصرة أو إلى مصر، ثم عادت إلى الناصرة؛ لينشأ هناك بعيداً عن الحاكم الطاغية هيرودس الذي كان يريد قتله.

خداوند سبحان و متعال یکی از ملائکه - و روایت شده است جبرئیل (ع) [184] - را فرستاد تا به مریم (س) آن صدیقه‌ی طاهره‌ای که به سوی خداوند بریده بود، نوزادی مبارک عطا نماید. آن ملک نفخه‌ای بر مریم دمید که خداوند چنین اراده فرمود تا این دمیدن را سببی برای شکل‌گیری آن جنین در رحم مریم (س) قرار دهد. مریم از دیر خارج شد تا آن فرزند مبارک را به دنیا آورد و آنگاه در جهت گردن نهادن به فرمان خداوند آن نوزاد را به سوی قوم خود برد. آن مولود در گهواره سخن گفت تا این معجزه اشاره‌ای باشد بر عظمت این نوزاد و

برائت مادر پاک‌نهادش از تهمت‌های یهود. روایت شده است که مادرش (مریم (س)) آن حضرت را به ناصره یا مصر برد و سپس به ناصره بازگشت؛ تا در آنجا به دور از حاکم ستمگر-هیرودیس- که در پی به قتل رسانیدن آن حضرت بود، بزرگ شود [185].

مریم : 16- 19.

[181] - مریم: 16 تا 19.

- [182] راجع ما قاله المفسرون عند تفسیرهم للآیات أعلاه.

[183] - راجع تفسیر الالوسی : ج 6 ص 96.

[184] - به آنچه مفسران در تفسیر این آیات بیان نموده‌اند مراجعه نمایید.

[185] - مراجعه کنید به تفسیر آلوسی: ج 6 ص 96.